

af Samfundet, altid er en Forbrydelse mod de rene Statshusholdningsprinciper; og da nu engang de Statshusholdningsprinciper, som vi her i Thinget følge, ere yderst urene i Henseende til Beskyttelse osv., finder jeg ikke, at der er det Ringeste i Veien for, at vi kunne bruge dem saaledes, som de ere, til Fordel ogsaa for andre Samfundsklasser og netop for dem, som trænge dertil. Dette er mit Standpunkt i denne Sag. Hvad nu f. Ex. de Herrer Landmænd angaar, da har jeg ikke set en eneste af dem rydde over, at de endnu den Dag i Dag beskyttes i deres Ostelavn med 5 R. pr. Pd.; de tage det ganske roligt, og alle Andre, der ikke ere Ostemagere, maa altsaa tie stille dertil og rolig finde sig deri. Jeg skal indrømme, at det Forsøg, der ved den nye Toldlov er gjort paa at raade Bod derpaa, allerede er Noget, men jeg mener, at Ingen har søgt sin Samvittighed saa overordentlig besværet ved denne Beskyttelse. Naar der nu her er Tale om virkelig at indskrænke Tobaksalven — og at lægge Skat paa den er det samme som at indskrænke den — til saadanne smaa Stykker Land, saa kan jeg ikke finde, at denne Beskyttelse, der hermed gives, er af nogenomhelst Betydning. Naar jeg før tillod mig at fremhæve Ønsket om, at den første halve Tønde Land blev fri for Afgiften, og at den næste halve Tønde kom til at bære den halve Afgift, da mente jeg selvfølgelig, at disse Lodder tilfammen laa paa den samme Eiers Grund, altsaa overhovedet paa den samme Gaard eller Husmands Lod. — Der saaldt en Ytring fra det veltalende Medlem for Sørs Amts 3die Valgkreds (Zauber), som jeg ikke kan lade gaa uimodsagt eller upaatakt hen. Han brugte, om jeg forstod ham ret, det Udtryk, at denne Bevilling til Præmier for ypperlig Dyrkning af Husmandslodder var uddelt paa en alt andet end ypperlig Maade. Det er ikke en Bebrejdelse, som kan ramme mig, jeg vil bede det ærede Medlem behage at adressere den her i Salen til Indenrigsministeren, der sørger for Uddelingen; men jeg har Grund til at tro, at det er en meget ugrundet Anklage imod de hæderlige Foreninger, som have haft med Fordelingen at gjøre. Det er ganske naturligt, at det ikke kan forudsættes, at der ikke skulde være begaaet en eller anden Feil; og at der ikke skulde kunne være mange, der tro sig brystholdne ved Fordelingen. Man kan altsaa jagtens faae Klager i den Retning at høre, ja man kan endog faae dem at trykke, om det skal være, men man kan tillægge dem: saa megen eller saa liben Vægt, som man vil. Det samme ærede Medlem — og dermed skal jeg slutte — kunde ikke begribe, at der her kunde være Tale om Andet end enten om at ophæve al Tobakstold, saa at man kunde dyrke Tobakken frit, eller ogsaa om at lægge den samme Afgift paa den indenlandske Tobak, som Tolden paa den udenlandske udgjør. Han indrømmede alligevel, at der kunde være den Feil derved, at den indførte Tobak til-

bels er en meget dyr Vare, der koster adskillige Mark pr. Rind, og dog skulde slippe med den samme Afgift som den simple. Jeg maa sige, jeg forstaar meget godt det ærede Medlems Mening, uagtet jeg er fra Bornholm, hvor der slet ikke dyrkes Tobak, men jeg har en lumft Anelse om, at hvis der dyrkedes Tobak i Omegnen af Slagelse, vilde han maasse være af en anden Mening.

Zauber: Den sidste Bemærkning tror jeg ikke, der er videre Anledning for mig til at gaa ind paa. Jeg vil blot ligeoverfor det ærede Medlems Hovedbetragtning gjøre gjældende, at der er en meget stor Forskjel paa, om man paalægger en Skat, som medfører en ny Beskyttelse, eller man af en eller anden Grund har Betænkelse ved at ophæve en tidligere Beskyttelse. Det ærede Medlem vil have indført en ny Beskyttelse til Bedste for de Husmænd, som han har taget under sin særlige Beskyttelse. Naar der derimod fra andre Sider er stillet Forslag med Hensyn til andre Toldsatser, har det dreiet sig om, hvor vidt man burde gaa i Ophævelsen af den bestaaende Beskyttelse. Dette er en meget væsentlig Forskjel, som egentlig omstøder hele det ærede Medlems Grundbetragtning.

Winter: Det er ikke for at sige Noget imod min Læremester i Logik (N. Andersen), at jeg begjærer Dødet, men kun fordi jeg overfor hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Vestsjællands Amts 2den Valgkreds (Berg) om, hvem det var, der blev begunstiget ved de Forslag, som her have ligget for, at det nemlig var de rige Fabrikanter, vil gjøre gjældende, hvad der blev udtalt af den ærede Minister forleden, nemlig at naar Fabrikanten begunstiges, er det ogsaa til Fordel for de Mange, der kunne finde Beshæftigelse hos ham, og hvad Fabrikanten angaar, have vi jo Indkomstskatten til at raade Bod derpaa med. (Berg: Have vi den!). Ja, vi tænke dog paa at faae den, vi have jo, Gud'ske Lov, ikke heller disse Love endnu, og det kan jo være, at vi kunne være saa heldige at blive fri for dem, dette Middel tænke vi jo ogsaa paa at anvende overfor Fabrikanten, og dette, maa man huske paa, er et Hensyn, som ogsaa er værd at tage. Naar jeg udtaler mig om denne Sag, har jeg en Tanke, — jeg vil ikke sige en Bagtanke, thi jeg har allerede udtalt den tidligere — at Krigsskatten bør borttages, og borttages den for Tobakken, vil en Del af den Beskyttelse forsvinde, som man ellers frygter for denne Produktion her i Landet og for Tilværelsen deraf.

Rjar: Jeg skal ikke opholde Thinget længe; men det forekommer mig, at der er en Side ved dette Lovforslag, der ikke tilstrækkelig er bleven fremhævet, hvorfor jeg vil tillade mig at benytte min Stilling til at omtale den. Det er den, at